

турците иматъ ръце, иматъ пушки и пищове, и убиватъ човѣка, като муха. . . .

Л А М Б Е.

И Арсо като ги отдѣлечъ заглѣда, то са растрѣперва, като заекъ, и сърцето му става, като суха слива. (Недѣлку.) Хайде плюскай, защото хорските гърла пресъхнаха и ще да са запалатъ, като суха борина.

Н Е Д Є Л К О (пие, и послѣ захваща да иѣ):

Стани, стани, юнакъ балкански,
Отъ сѫнъ са дѣлбокъ сабуди,
Срѣщу народа отомански
Ти бѫлгарете поведи. . . .

А Р С О.

На кадѣ щешъ да ги поведешъ, Недѣлко? Не камъ кърчмата ли? Азъ зная, че изъ сичките бойни полета ти най-много обичашъ кърчмарскиятъ столъ, на който гърматъ не топове и не пушки, а чаша съ вино. Така ли е?

Н Е Д Є Л К О (са сѫри).

Арсо, я сбирай си ти устата, защото азъ не обичамъ когато ма закачатъ; не ща азъ да ма закачатъ такива хора, какавъто е Арсо.

А Р С О.

А сѫришъ ли са, когато нѣкой турчинъ са пошегува съ тоягата, и когато та помилва съ нея по гърбътъ? Ти мислишъ, че азъ не зная за русчушката работа!.. Да ли кажа?

Н Е Д Є Л К О.

Сбирай си устата ти казвамъ, или да не сѫмъ НЕ-
1*